

«Δεν σε ξέχασα ποτέ», η ιστορία του Λέοντα Ναρ που ταξίδεψε στη Θεσσαλονίκη

www.thessnews.gr/article/63357/den-se-xechasa-pote-i-istoria-tou-leonta-nar-pou-taxidepse-sti-thessaloniki

THESSNEWS-DESK

«Συστήθηκε» στο κοινό ως παράσταση πάνω στο θεατρικό σανίδι κι από εκεί «ταξίδεψε» ως το τυπογραφείο, προκειμένου οι λέξεις να μπουν πάνω στο χαρτί και να γίνουν βιβλίο, που θα βρει τη δική του θέση στις προθήκες των βιβλιοπωλείων.

Το «Δεν σε ξέχασα ποτέ» του αρθογράφου και καθηγητή Λέοντα Α. Ναρ, ως μουσικοθεατρικό ταξίδι μνήμης, εμπλουτισμένο με οπτικό υλικό, έκανε πρεμιέρα τον περασμένο Μάρτιο στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης κι ενώ συνεχίζει το ταξίδι του στις σκηνές ανά την Ελλάδα, την ερχόμενη Κυριακή, στις 12μμ, παρουσιάζεται το ομότιτλο βιβλίο στο φουαγιέ της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών.

Το βιβλίο του Λέοντα Ναρ (εκδόσεις Ευρασία) θα παρουσιάσουν ο συγγραφέας-τραγουδοποιός Θωμάς Κοροβίνης, ο επίκουρος καθηγητής Φιλοσοφίας του ΑΠΘ, πρόεδρος του ΚΘΒΕ Άρης Στυλιανού και ο συγγραφέας Θανάσης Τριαρίδης, ενώ στην εκδήλωση θα ερμηνεύσουν παραδοσιακά σεφαραδίτικα τραγούδια (σ.σ. το βιβλίο περιλαμβάνει και cd) οι μουσικοί: Σοφία Καλεμεκρίδου (φωνή), Στέλλα Καμπουρίδου (καβάλ), Γιώργος Μιναχείλης (κανονάκι) και Ηλίας Σαρηγιαννίδης (πολίτικο λαούτο).

Το «Δεν σε ξέχασα ποτέ» γράφτηκε με αφορμή την αναζήτηση σύνθεσης της ιστορικής διαδρομής των πολλών «απόντων» Ισραηλιτών της Θεσσαλονίκης. Η Ζάνα, ο Γκάμπη, ο Ιντό, η Γράσια, αλλά και οι υπόλοιποι πρωταγωνιστές του έργου υπενθυμίζουν την ιστορική μνήμη ενός κόσμου που εξοντώθηκε πολύ βίαια και λησμονήθηκε άδικα.

Θέτουν διάφορα ζητήματα, πρώτα απ' όλα την αδιαφορία πολλών συμπολιτών για την τύχη των γειτόνων τους, αλλά και την έμπρακτη στήριξη που επέδειξαν άλλοι την ίδια χρονική στιγμή. Κι έπειτα ο έρωτας?, ο έρωτας που υπάρχει, ο έρωτας που είναι κυρίαρχος, ακόμη και στις συνθήκες την υπέρτατης εξαθλίωσης, την ώρα που οι περισσότεροι καταδιώκονται, τη στιγμή που σχεδόν όλοι μάχονται, όταν η πλειονότητα εξοντώνεται, αλλά, κυρίως, τη στιγμή που η μειονότητα επιβιώνει. Κι η μετανάστευση, εξακολουθητική συνθήκη ζωής για τον εβραϊκό λαό, αλλά και για πολλούς άλλους λαούς που δοκιμάζονται.

«Ύστερα από πέντε βιβλία, με ιστορικό ή φιλολογικό περιεχόμενο, είπα, να το δοκιμάσω: να συνδυάσω τις εικόνες, οι οποίες αφηγούνται από μόνες τους ξεχωριστά την ιστορία, τους ήχους, που αποτυπώνουν ποικίλες όψεις τους σεφαραδίτικου πολιτισμού, αλλά και την πρόζα, στην οποία "βουτώ" για πρώτη φορά. Νιώθω τυχερός που το βιβλίο εκδίδει - μαζί με το cd που περιλαμβάνει τα τραγούδια που ακούγονται στην παράσταση- η

"Ευρασία", στην οποία αισθητική και μεράκι συνυπάρχουν στον ύψιστο βαθμό» λέει στο **ΑΠΕ-ΜΠΕ** ο κ. Ναρ.

«Η εξακολουθητική συνθήκη της προσφυγιάς, η άρνηση εφησυχασμού στη λήθη. Αυτά κυρίως είχα κατά νου. Όσο για το τραγούδι, τα σεφαραδίτικα αποτελούν ιστορική κληρονομιά της Θεσσαλονίκης, από τη στιγμή μάλιστα που κάποια τραγούδια διασώζονται σε πολλαπλές εκδοχές: σεφαραδίτικη, ελληνική και οθωμανική, με κοινή μελωδία και διαφορετικό στίχο. Όλα αυτά συνθέτουν και τη δική μου κληρονομιά. Με τα σεφαραδίτικα, που άκουγα να μιλούν στο σπίτι παππούδες, γιαγιάδες και γονείς και με το παράπονο γιατί η δική μου γενιά καταλαβαίνει πλέον λίγες μονάχα ισπανοεβραϊκές λέξεις. Με την ανησυχία της συναισθηματικής αποστασιοποίησης που ίσως στιγματίσει τις επόμενες γενιές. Αλλά και με την υπέρτατη ανάγκη διαχείρισης της μνήμης των πολλών «απόντων». Και, κυρίως, με την άνιση συχνά μάχη απέναντι σε όσους αμφισβητούν τα αναμφισβήτητα» συμπληρώνει.

Σημειώνει δε, ότι «η ιστορία των Εβραίων της Θεσσαλονίκης είναι ταυτισμένη με τη συλλογική μνήμη της πόλης και δεν πρέπει να αφορά μόνο τους Εβραίους, αλλά ολόκληρη την πόλη».